

עת"א 1919/09/13 - מומין מרדאווי נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 1919-09-13 מרדאווי(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
העותר
נגד
המשיבים
1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר וב"כ עו"ד רינת פרידמן

ב"כ המשיבים - עו"ד טובי הראל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עניינה של העתירה, הוצאת העותר לחופשה למספר שעות, שתערך בבת ים, בדירת אחות העותר, כשבני משפחה קרובים לעותר רשאים להיות נוכחים ומטרת הביקור היא אפשרות מפגש בין העותר לבנו בן ה-11 הסובל מקשיים נפשיים בעקבות מאסר העותר. יש תיעוד רפואי בעניין זה.

יש לציין כי העתירה הוגשה לפני שנתיים וחצי ומאז נבחנת בקשת העותר. יש לציין כי העותר הוא תושב שטחים. נשפט ל-11 שנות מאסר בעבירות של הצתה, קשירת קשר לביצוע פשע, הדחה בחקירה, כניסה לישראל שלא כדין, תחילת מאסר 19.11.08, תום מאסר 18.11.19. מאסר ראשון.

לטענת השב"ס, בסירובו לאפשר חופשה מיוחדת זו, היא כי לא מדובר בסיבה הומניטרית, גם לא הומניטרית חריגה, אין להשוות בין העולה מעתירה זו והנסיבות לקיום המפגש בין העותר לבנו, לנסיבות של מחלה אנושה של בן משפחת עותר כלשהו. זאת ועוד, בבחינת חופשה מיוחדת לאירוע נקודתי, על העותר להפריך את חזקת המסוכנות ובעניינו לאור

החמ"ן השלילי ועמדת ראש תחום ביקורת ומעברים, אין לאפשר היציאה לחופשה. הוצעה לעותר חופשה בליווי, העותר מסרב ליציאה בליווי בשל ההשלכות הנפשיות על בנו בעת הביקור.

יש לציין כי המידע המודיעיני ישן ולא התווסף אליו מידע נוסף.

לעניין יציאת שבח"ם לחופשה. ניתנו החלטות על ידי כב' השופט טל במסגרת עתירת אסיר 9231-07-11 ועל ידי כב' השופט שפירא בעת"א 544/07, מכאן שאין זה המקרה הראשון והיחידי של יציאת שב"ח לחופשה.

בנוסף, על פי הנחיה מספר 12.1 מהנחיות פרקליטות המדינה לעניין חופשה לתושבי הרשות, צוין במפורש כי לאור העדר כתובת מגורים קבועה במדינת ישראל, אזי תושבי הרשות (גם תושבי מדינת חוץ), היוצאים לחופשה ינסו לברוח ולא לחזור מהחופשה.

נוכח כך נקבעו ערבויות הנדרשות ליציאת עותרים מסוג זה לחופשה, כשהערבות המתייחסת לעותר שלפני עומדת על 10,000 ₪ בהפקדה ו-100,000 ₪ בערבות צד ג', שיופקדו בקופת ביהמ"ש בתיק העתירה.

יש לציין כי ערבות צד ג' חייבת להיות של אזרח ישראלי קרוב או בן משפחה שכתובת מגוריו בישראל, וזו גם הכתובת בה ישהה העותר בעת חופשתו.

נוכח כך אני מוצאת כי לאור האמור במסמכים רפואיים שהוצגו בעניינו של הילד ומצבו הנפשי, כמקרה חריג, אני רואה בזה מחווה הומניטרית, ועל כן אני מורה כי העותר יצא לחופשה בתנאים מגבילים ל-12 שעות לאחר שיופקדו המזומנים וערבות צד ג', כאמור לעיל לקופת ביהמ"ש, ולאחר שיינתנו השמות של אחות העותר ושני ערבים צמודים, אזרחי ישראל, שילוו את העותר מעת שיוצא מן הכלא, ישהו איתו לאורך כל שעות החופשה ויחזירו אותו לכלא בתום 12 שעות.

אגרה תשולם.

**ניתנה והודעה היום א' סיוון תשע"ה,
19/05/2015 במעמד הנוכחים.
נגה אהד, שופטת בכירה**